

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

LOPULLINEN
A6-0273/2007

2.7.2007

MIETINTÖ

sääntelyn parantamisesta Euroopan unionissa
(2007/2095(INI))

Oikeudellisten asioiden valiokunta

Esittelijä: Katalin Lévai

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	16
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	20
ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	24
ASIAN KÄSITTELY	28

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

sääntelyn parantamisesta Euroopan unionissa (2007/2095(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission kertomuksista Eurooppa-neuvostolle: "Säädöskäytännön parantaminen 1998 – yhteinen vastuu" ja "Säädöskäytännön parantaminen 1999"¹,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2001 antamansa päätöslauselman komission valkoisesta kirjasta eurooppalaisesta hallintotavasta²,
- ottaa huomioon 8. huhtikuuta 2003 antamansa päätöslauselman komission kertomuksista Eurooppa-neuvostolle: "Säädöskäytännön parantaminen 2000" ja "Säädöskäytännön parantaminen 2001"³,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2004 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta "Parempi säädöskäytäntö 2002"⁴,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2004 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta, joka koskee yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamista ja parantamista⁵,
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman yhteisön lainsäädännön ja kuulemismenettelyjen vaikutuksen arvioinnista⁶,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2006 antamansa päätöslauselman sääntely-ympäristön yksinkertaistamisstrategiasta⁷,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2006 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä 2004: toissijaisuusperiaatteen soveltaminen – 12. vuosikertomus⁸,
- ottaa huomioon 16. toukokuuta 2006 antamansa päätöslauselman vireillä olevien lainsäädäntöehdotusten seulonnan tuloksista⁹,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2006 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: "Strateginen katsaus: sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa" (KOM(2006)0689),

¹ EYVL C 197, 12.7.2001, s. 433.

² EYVL C 153 E, 27.6.2002, s. 314.

³ EUVL C 64 E, 12.3.2004, s. 135.

⁴ EUVL C 98 E, 23.4.2004, s. 155.

⁵ EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 512.

⁶ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 146.

⁷ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 136.

⁸ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 128.

⁹ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 140.

- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A6-0273/2007),
- A. katsoo, että onnistunut "sääntelyn parantaminen" on Euroopan unionin ensisijaisia tavoitteita, koska nykyaikaisen, järkipäisen ja tehokkaan lainsäädännön etujen maksimointi ja kustannusten minimointi takaa koko Eurooppaan parhaan mahdollisen tuottavuuden, kasvun, hyväksyttävyyden ja lopulta työllisyyden,
 - B. ottaa huomioon, että edellä mainitussa 14. marraskuuta 2006 annetussa komission tiedonannossa analysoidaan sääntelyn parantamisessa jo tapahtunutta edistystä ja tarkastellaan keskeisiä tulevaisuuden haasteita, ja samalla siinä tuodaan julki EU:n tasolla ja jäsenvaltioissa vielä tarvittava edistys ja kehitetään näin yleinen lähestymistapa, jonka tarkoituksena on tehdä yhteisön oikeudesta ja kansallisesta lainsäädännöstä helpommin sovellettavaa ja näin ollen myös kustannuksiltaan halvempaa,
 - C. katsoo, että tämä lähestymistapa, joka on komissiolle, neuvostolle ja Euroopan parlamentille hyödyllinen väline niiden pyrkiessä Lissabonin strategian tavoitteisiin, edellyttää tiivistä kumppanuutta tällä alalla ensin Euroopan unionin toimielinten välillä ja sen jälkeen unionin toimielinten ja kansallisten viranomaisten välillä,
 - D. ottaa huomioon, että komissio ehdottaa edellä mainitussa tiedonannossa, että vaikutustenarviointeja tehostetaan perustamalla vaikutustenarvioinneista vastaava riippumaton lautakunta komission puheenjohtajan alaisuuteen, ja sitoutuu lisäämään ennaltaehkäiseviä toimia ja seuraamaan täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa jo varhaisessa vaiheessa helpottaakseen keskeisten direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä,
 - E. ottaa huomioon, että komission mielestä Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi laadittava entistä järjestelmällisempiä vaikutustenarviointeja huomattavista muutoksista komission ehdotuksiin ja asetettava etusijalle käsiteltävänä olevat yksinkertaistamishdotukset, kodifiointi ja vanhentuneen lainsäädännön kumoaminen,
 - F. ottaa huomioon komission ehdotuksen, että jäsenvaltioiden olisi puolestaan kehitettävä ja sovellettava kuulemiskeinoja ja lainsäädännön yksinkertaistamisohjelmia, jos sellaisia ei ole, ja edistettävä taloudellisten, yhteiskunnallisten ja ympäristövaikutusten aiempaa järjestelmällisempää arvioimista sekä yhteisön oikeuden parempaa soveltamista,
 - G. katsoo, että sääntelyn parantaminen ei tarkoita pelkästään byrokratian vähentämistä, hallinnollisen taakan keventämistä, nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamista tai sääntelyn purkamista vaan myös sen varmistamista, että lainsäädäntöprosessiin otetaan mukaan kaikki asiaan liittyvät valtiolliset ja valtiosta riippumattomat toimijat kaikilla tasoilla ja että Euroopan unionin toimielinten ja kansallisten viranomaisten sekä alue- ja paikallisviranomaisten välille luodaan tiivis kumppanuus korkealaatuisen sääntelyn tarjoamiseksi,

- H. katsoo, että sääntelyn parantamiseen on sitouduttava hallinnon kaikilla tasoilla, jotta hallinnollista raskautta saataisiin yhtään kevennettyä,
- I. ottaa huomioon, että paikallis- ja alueviranomaisten tehtäväksi usein lankeaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpano ja sen noudattamisen valvonta,
- J. ottaa lisäksi huomioon komission ehdotuksen, että Euroopan unioni ja jäsenvaltiot ryhtyvät toteuttamaan laajaa strategiaa yhteisön oikeudesta ja jäsenvaltioiden lainsäädännöstä johtuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi ja että tätä koskeva yhteinen keventämistavoite olisi saavutettava vuoteen 2012 mennessä,
1. tukee voimakkaasti parempaa sääntelyä koskevaa prosessia EU:n lainsäädännön tehokkuuden, vaikuttavuuden, yhdenmukaisuuden, vastuullisuuden ja avoimuuden parantamiseksi; korostaa kuitenkin, että tällaisen prosessin pohjana on oltava seuraavia ennakkoehtoja:
 - i) neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin täysimääräinen ja yhteinen osallistuminen;
 - ii) kaikkien sidosryhmien, myös kansalaisjärjestöjen, laaja ja avoin kuuleminen;
 - iii) yhteisön elinten vastuullisuuden lisääminen lainsäädäntöprosessissa ja prosessin yleisen avoimuuden lisääminen erityisesti tekemällä neuvoston kokouksista julkisia, kun neuvosto käyttää lainsäädäntövaltaa;
 - iv) taloudelliset, sosiaaliset, ympäristöön liittyvät ja terveydelliset näkökohdat on otettava yhtäläisesti huomioon kaikissa yksinkertaistamiseen tähtäävissä arvioinneissa, joita ei tule rajoittaa vain lyhyen aikavälin tavoitteisiin;
 - v) yksinkertaistamisprosessi ei missään tapauksessa saa johtaa nykyiseen lainsäädäntöön sisältyvien standardien madaltamiseen;
 2. tukee komission tavoitetta parantaa lainsäädännön laatua ja vähentää hallinnollista taakkaa; uskoo, että komission tiedonannossaan esittelemiä toimenpiteitä voidaan pitää selkeänä ja jatkuvana sitoutumisena tämän tavoitteen toteuttamiseen, mutta uskoo, että monilla aloilla tarvitaan edelleen suurempia ponnisteluja sen varmistamiseksi, että sisämarkkinalainsäädännöstä saadaan mahdollisimman suuri taloudellinen hyöty;
 3. kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin yhteisön nykyisen lainsäädännön keventämiseksi ja nykyaikaistamiseksi sellaisen kattavan yksinkertaistamisstrategian avulla, jossa jäsenvaltiot ja sidosryhmät olisivat asianmukaisesti edustettuina; vahvistaa kuitenkin, että vaikka kaikkien Euroopan unionin toimielinten on osallistuttava sääntelyn parantamiseen, komissiolla on ratkaiseva asema valmisteltaessa korkealaatuisia säädösehdotuksia, jotka ovat paras lähtökohta koko yksinkertaistamismenettelylle;
 4. vaatii komissiota kiinnittämään enemmän huomiota yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen valvontaan sekä kehittämiseen osana paremman sääntelyn prosessia;

5. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että lainsäädännön parantaminen ei onnistu ilman yleiskuvaa kunkin säädösehdotuksen taloudellisista, yhteiskunnallisista, ympäristöön liittyvistä, terveydellisistä ja kansainvälisistä vaikutuksista; kannattaa näin ollen täysin sitä, että komissioon perustetaan vaikutustenarvioinneista vastaava lautakunta, joka toimii komission puheenjohtajan alaisuudessa, jotta komission kyseisestä alasta vastaavan henkilöstön tapaa soveltaa näitä periaatteita vaikutustenarviointien laadinnassa voidaan seurata;
6. painottaa kuitenkin, että riippumattoman valvonnan vähimmäistason varmistamiseksi vaikutustenarviointien laadinnassa on tarpeen perustaa riippumaton asiantuntijapaneeli valvomaan pistokokeiden avulla vaikutustenarviointilautakunnan antamien lausuntojen laatua ja että myös sidosryhmien edustajien olisi saatava osallistua niiden laadintaan;
7. pitää välttämättömänä, että vaikutustenarviointilautakunta takaa yhteisten menettelytapojen soveltamisen kaikkia vaikutustenarviointeja varten ristiriitaisten lähestymistapojen välttämiseksi ja vertailtavuuden helpottamiseksi;
8. vaatii, että parlamentille tiedotetaan määräajoin komission puheenjohtajan alaisuudessa toimivan vaikutustenarvioinneista vastaavan lautakunnan päätöksistä, jotta varmistetaan kyseisten kahden toimielimen avoin vuoropuhelu;
9. kehottaa komissiota varmistamaan, että vaikutustenarvioinneissa esitetään riittävä määrä skenaarioita ja toimintavaihtoehtoja (myös tarvittaessa "nollavaihtoehtoja") kustannuksia säästävien, kestävien ja sosiaalisesti hyväksyttävien ratkaisujen pohjaksi;
10. katsoo, että periaatteessa kaikissa vaikutustenarvioinneissa on otettava asianmukaisesti huomioon politiikkoja koskevien ehdotusten kaikki mahdolliset merkittävät vaikutukset yhteiskuntaan, ympäristöön ja talouteen, ja että aina silloin, kun se on mahdollista ja kun se käy yksiin kyseessä olevaa alaa koskevan lainsäädännön kanssa, vaikutustenarvioinneissa on niin ikään otettava asianmukaisesti huomioon naisten ja miesten tasa-arvonäkökohtien lisäksi kaikki mahdolliset merkittävät vaikutukset, jotka kohdistuvat riski- tai vähemmistöryhmiin ja muihin heikommassa asemassa oleviin kohderyhmiin, esimerkiksi etnisiin vähemmistöihin, lapsiperheiden vanhempiin, ikääntyviin ja pitkäaikaissairauksista kärsiviin sekä vammaisiin ("sosiaalinen benchmarking");
11. pyytää komissiota kuulemaan vaikutustenarvioinnin valmistelun yhteydessä kaikkia asianomaisia sidosryhmiä ja etenkin kansallisia sekä alue- ja paikallisviranomaisia, jotta paikalliset ja alueelliset vaihtelut voidaan huomioida asianmukaisesti, ja ilmoittamaan vaikutustenarvioinnin tulokset hyvissä ajoin parlamentille, alueiden komitealle ja kaikille asiaankuuluville alue- ja paikallishallinnon elimille;
12. katsoo, että tämän vuoksi kaikissa vaiheissa olisi kuultava kaikkia asiaan kuuluvia sidosryhmiä, mahdollisesti käyttämällä komission www-sivustoa paremmin hyväksi julkisissa kuulemisissa, sillä muutoin näiden tulokset voivat jäädä sattumanvaraisiksi, ja ottamalla käyttöön uusia järjestelmällisempiä kuulemiskeinoja, kuten komission tiedonannossa "Neuvottelu- ja keskustelukulttuurin edistäminen – Komission konsultointiprosessiin sovellettavat yleiset periaatteet ja vähimmäisvaatimukset"

(KOM(2002)0704) on esitetty; katsoo, että komission on tässä yhteydessä varmistettava mahdollisimman suuri avoimuus ja julkaistava sidosryhmien näkemykset;

13. korostaa, että parlamentin ja neuvoston olisi tehtävä komission ehdotuksiin esitettävistä tärkeimmistä tarkistuksista järjestelmällisemmät vaikutustenarvioinnit;
14. kehottaa komissiota tarkentamaan, missä vaiheessa vielä julkaisemattomat vaikutustenarvioinnit ovat, ja selvittämään, ovatko kyseiset arvioinnit yhä vireillä tai peruttu, lykätty tai käynnistetty uudelleen eri syistä jne., ja kuulemaan sidosryhmiä vielä vireillä olevista vaikutustenarvioinneista;
15. vaatii, että jäsenvaltiot laativat poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla tekemiään aloitteita koskevan vaikutustenarvioinnin EU:n perustamissopimuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti; katsoo, että jäsenvaltioiden on sitouduttava tunnustamaan tätä koskeva todellinen velvoite;
16. tukee komission harjoittamaa määräajoin tapahtuvaa vireillä olevien ehdotusten seulontaa ja perumista; edellyttää kuitenkin, että tässä toiminnassa otetaan huomioon perustamissopimuksissa vahvistetut eri toimielinten valtaoikeudet lainsäädäntömenettelyssä ja toimielinten lojaalin yhteistyön periaatteet;
17. kannattaa periaatteisiin perustuvaa lainsäädäntöä ja keskittymistä määrän sijasta laatuun; katsoo, että lainsäädännön laadun parantamisesta käytävä keskustelu on hyvä tilaisuus tarkastella lainsäädäntöä prosessina, jolla halutaan saavuttaa selkeät poliittiset tavoitteet sitouttamalla kaikki sidosryhmät prosessin kaikkiin vaiheisiin aina valmistelusta täytäntöönpanoon saakka ja ottamalla ne mukaan prosessiin;
18. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä Lamfalussyn prosessista ja erityisesti sääntelijän ja markkinatoimijoiden vuoropuhelusta saadut kokemukset ovat arvokas esimerkki dynaamisesta lainsäädäntömenettelyä ajatellen;
19. katsoo, että Lamfalussyn prosessi on käyttökelpoinen mekanismi; pitää valvontakäytäntöjen lähentämistä erittäin tärkeänä; pitää myönteisenä kolmannen tason komiteoiden työskentelyä asiassa ja yhtyy niiden kehotuksiin asianmukaisten välineiden luomisesta; uskoo, että antamalla valvojille liikkumavaraa voidaan keventää huomattavasti lainsäädännön teknisiin yksityiskohtiin liittyvää kuormitusta ja tuottaa asianmukaisia sääntöjä dynaamisille markkinoille; korostaa kuitenkin, että tällä ei voida poistaa poliittista vastuuta lopullisten tavoitteiden saavuttamisesta; kehottaa lainsäätäjiä seuraamaan prosessia tarkasti ja vaatii ottamaan parlamentin lainsäädäntöoikeudet kaikilta osin huomioon;
20. katsoo, että komission olisi tarkasteltava vireillä olevan lainsäädännön merkitystä jatkuvasti eikä pelkästään aina toimikautensa alussa ja että sen olisi peruutettava ehdotukset, jotka eivät ole enää merkityksellisiä ja kiinnitettävä huomiota erityisesti niihin ehdotuksiin, jotka ovat jo jonkin aikaa odottaneet ratkaisuaan;

21. korostaa, että yksinkertaistamista tarvitaan myös komission suhteessa kansalaisiin esimerkiksi julkisten hankintojen, rahoituspalvelujen, tutkimusohjelmien, valtiontukea koskevien määräysten ja tukihakemusten yhteydessä;
22. kannattaa periaatteessa käsiteltävänä olevien yksinkertaistamisehdotusten nopeampaa hyväksymistä, mutta pitää tarpeellisena arvioida tapauskohtaisesti, onko ehdotuksella laajempia vaikutuksia, jolloin lisäaika on perusteltua;
23. on tietoinen siitä, että unionin lainsäädäntötyötä voitaisiin tehdä järjestelmällisemmin; kehottaa sen vuoksi komissiota harkitsemaan uudelleen työskentelymenetelmiään ja organisaatiotapaansa niin, että se voi käsitellä eri asioita laaja-alaisemmin pitäen keskeisenä tavoitteena yhtenäisyyden parantamista, mahdollisten synergioiden käyttämistä ja epäjohtonmukaisuuksien välttämistä;
24. katsoo, että komission olisi otettava huomioon parlamentin mielipiteet, kun on kyse vireillä olevien ehdotusten peruuttamisesta, jotta voidaan säilyttää olennaisen tärkeä komission ja parlamentin keskinäinen luottamus;
25. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen niiden 68 ehdotuksen peruuttamisesta, joita se ei pidä johdonmukaisina Lissabonin strategian tavoitteiden ja lainsäädännön laadun parantamisen periaatteiden kanssa, mutta pahoittelee, että komissio on peruuttanut myös ehdotuksen direktiiviksi eurooppalaisen keskinäisen yhtiön perussäännöstä, vaikka se on eräs keskeinen tekijä Lissabonin strategiassa; kehottaa siksi komissiota hyväksymään aloitteen ennen vuoden 2007 loppua, jotta voidaan laatia eurooppalaisen keskinäisen yhtiön ja eurooppalaisen yhdistyksen perussääntö;
26. myöntää, että neuvoston kuten parlamentinkin on harkittava laajojen tarkistustensa vaikutusta komission vaikutustenarviointeihin; korostaa, että tarvitaan kustannus-hyötyanalyysijä, jotka korostavat sääntelyn kustannusrakenteita, kun direktiivejä pannaan täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä ja muutetaan yritysten ja ihmisten toimintaympäristön sääntelykehystä; kannattaa voimakkaasti avoimuutta ja riippumatonta valvontaa lainsäätäjien poliittisten painopisteidensä mukaisesti suorittamien vaikutustenarviointien tekemisessä;
27. tukee täysin kaikkia komission pyrkimyksiä tehostaa yleisesti yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaa ennaltaehkäisevillä toimilla, joiden lisäksi seurataan asioiden etenemistä jäsenvaltioissa jo varhaisessa vaiheessa tarkoituksena helpottaa keskeisten direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; suosittaa, että parlamentin olisi osallistuttava asianmukaisesti näihin aloitteisiin;
28. katsoo, että valvoessaan, miten jäsenvaltioissa sovelletaan yhteisön oikeutta, komission pitäisi vaatia eikä vain kehottaa jäsenvaltioita laatimaan vastaavuustaulukoita ja täytäntöönpanomuistioita erityisesti siksi, että voitaisiin tarkistaa kunkin jäsenvaltion käyttämä menetelmä saattaa direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä; on sen vuoksi sitä mieltä, että komission olisi kehoitettava jäsenvaltioita ottamaan käyttöön yhteinen vertailumenetelmä;

29. katsoo, että vaikutustenarviointien merkityksen korostaminen ei saa johtaa yhteisössä siihen, että varat, jotka on tarkoitettu lainsäädännön asianmukaisen saattamisen osaksi kansallisia lainsäädäntöjä valvontaan ja rikkomistapausten käsittelyyn, kohdennetaan uudelleen vaikutustenarviointeihin; korostaa, että yhteisön oikeuden soveltamisen tehokkaaseen valvontaan tarkoitettuja varoja on tarpeen lisätä;
30. pahoittelee jäsenvaltioiden tapaa hioa lainsäädäntöä liiaksi ja pyytää komissiota selvittämään, mihin lisätoimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä sen estämiseksi, kansalaisten oikeus suoraan toimintaan mukaan lukien; kehottaa tekemään seurantatoimina vaikutustenarviointeja, joilla analysoidaan päätösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja paikallistasolla; kannattaa tarvittaessa sääntelyn lisäämistä;
31. palauttaa mieliin raukeamislausekkeiden harkitun käytön merkityksen sen varmistamisessa, että lainsäädäntö säilyy merkityksellisenä;
32. vaatii komissiota välttämään säädösehdotuksissaan epäselviä ja tarpeettomia ilmaisuja ja käyttämään mieluummin yksinkertaista ja ymmärrettävää kieltä siten, että terminologinen tarkkuus ja oikeusvarmuus säilyvät; katsoo, että varsinkin käsittämättömistä lyhenteistä ja tarpeettomien johdanto-osan kappaleiden liiallisesta käytöstä on luovuttava; kannustaa kaikkia hallinnon tasoja käyttämään mahdollisuuksien mukaan selkeää kieltä, jota kansalaisten on helppo ymmärtää;
33. kehottaa komissiota varmistamaan sääntelyä parantaessaan, että uudet säännökset ja niiden täytäntöönpano ovat johdonmukaisia, perusteltuja, avoimia ja ymmärrettäviä sidosryhmien ja edunsaajien kannalta;
34. kehottaa komissiota antamaan asetusten yhteydessä etukäteen täytäntöönpanoa koskevia ohjeita, joista on hyötyä jäsenvaltioille, alue- ja paikallisviranomaisille ja asiaan erikoistuneille laitoksille;
35. on vahvasti sitä mieltä, että sääntelyn parantamiseen on kuuluttava aina se, että parlamentti osallistuu täysimääräisesti sekä toimielinten väliseen keskusteluun että kyseisen prosessin kohteena olevan lainsäädännön hyväksymiseen lainsäätäjäkumppanina; korostaa myös, että parlamentti voi aina arvioida hyväksyttävänä olevan oikeudellisen välineen (asetus, direktiivi tai päätös) sopivuutta ja/tai arvioida, olisiko tarkoituksenmukaisempaa käyttää vaihtoehtoisia sääntelymenetelmiä;
36. kannustaa komissiota tutkimaan vaihtoehtoja lainsäädännölle, jotta voidaan parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, itsesääntely ja kansallisten määräysten vastavuoroinen tunnustaminen mukaan luettuna, mutta korostaa, että tämä ei saa estää Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien suorittamaa demokraattista valvontaa; korostaa, että yhteisön sääntely on nähtävä kansainvälisen kilpailun ja maailmanlaajuisten markkinoiden osana;
37. katsoo, että komitologiamenettelyn uudet säännöt, joiden avulla parlamentti ja neuvosto voivat tarkastaa tehokkaammin komissiolle myönnettyä täytäntöönpanovaltaa, ovat myös keino yksinkertaistaa yhteisön lainsäädäntöä, koska niillä voidaan siirtää sääntelyvaltaa epäolennaisten ja teknisten yksityiskohtien osalta laajamittaisesti komissiolle, jolloin

parlamentti ja neuvosto voivat keskittää lainsäädäntötoimintansa olennaisempiin säännöksiin;

38. pitää myönteisenä kevään 2007 Eurooppa-neuvoston päätelmiä lainsäädännön laadun parantamisesta ja varsinkin päätöstä vähentää yhteisön lainsäädännön pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) aiheuttamaa hallinnollista kuormitusta 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä; katsoo, että tämän tavoitteen tuloksena lainsäädännön olisi oltava älykkäämpää, tehokkaampaa ja käyttäjäystävällisempää, mikä keventää pk-yritysten tarpeetonta taakkaa ilman, että nykyisen lainsäädännön korkeasta tasosta tingitään; kannattaa erityisesti neuvoston päätöstä pyytää jäsenvaltioita asettamaan kansallisia tavoitteita vuoteen 2008 mennessä ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan yhdenmukaisia seurantamenetelmiä, jotta jäsenvaltiot voivat toimia tehokkaasti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;
39. kehottaa komissiota esittelemään vuosittain saavutuksensa ja suunnitelmansa hallinnollisen taakan vähentämistavoitteiden saavuttamiseksi;
40. kehottaa komissiota valmistelemaan yhteistyössä neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa yhteisön toimielinjärjestelmän uudistuksen, joka lisää varojen säästämistä ja helpottaa yhteistyötä paremman tai älykkäämmän sääntelyn varmistamiseksi;
41. kehottaa komissiota ottamaan sääntelyn parantamiseksi jatkossa tekemässään työssä huomioon tulokset parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan teettämästä yksinkertaistamisprosessia koskevasta tutkimuksesta "EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistaminen"¹;
42. on huolissaan useiden riippumattomien tutkimusten tuloksista², joiden mukaan komission pääosastot eivät täysin noudata komission suuntaviivoja vaikutustenarvioinneista, taloudellisten vaikutusten arviointia ja mittaamista on korostettu ympäristöllisten, sosiaalisten ja kansainvälisten vaikutusten kustannuksella, lainsäädännön kustannuksia on arvioitu paljon enemmän kuin niiden hyötyjä ja lyhyen aikavälin tarkastelu jättää varjoon pitkän aikavälin tarkastelun; pitää myönteisenä sitä, että komissio aikoo perustaa vaikutustenarvioinneista vastaavan lautakunnan ja ottaa käyttöön komission vaikutusten arviointijärjestelmän ulkoisen arvioinnin, joiden pitäisi yhdessä varmistaa, että edellä luetellut toistuvat puutteet voidaan lopultakin poistaa;

¹ 1P/A/ENVI/ST/2006-45.

² Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (2004): Kestävä kehityksen huomioon ottaminen vuotta 2003 koskevissa Euroopan komission yhtenäisissä vaikutustenarvioinneissa.

Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (2005): Hyvässä ja pahassa – EU:n paremman sääntelyn toimintaohjelma ja ympäristö.

Euroopan ympäristön ja kestävä kehityksen neuvoa-antava toimikunta (2006): Euroopan komission toimien vaikutusten arvioinnit: saavutukset ja näkymät.

43. tukee "EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistaminen" -nimisen tutkimuksen johtopäätöksiä siitä, että vaikutustenarvioinnilla voi olla keskeinen tehtävä paremman sääntelyn varmistamisessa ja että joidenkin vaikutustenarviointien laatua on parannettava; kehottaa komissiota varmistamaan:

- että näiden arviointien tekemiselle annetaan riittävästi aikaa ja asianmukaiset määrärahat,
- että vaikutustenarvioinneissa käsitellään yhtäläisesti taloudellisia, sosiaalisia, ympäristöllisiä ja terveydellisiä näkökohtia sekä lyhyellä että pidemmällä aikavälillä,
- että vaikutustenarvioinneissa käsitellään toimenpiteiden kustannusten lisäksi myös sen kustannuksia, että ympäristöön, kansanterveyteen ja elintarvikkeisiin liittyviin kysymyksiin ei puututa,
- kaikkien sidosryhmien avoimuuden ja osallistumisen,
- että vaikutustenarviointien ala on riittävän laaja ja että niissä otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset kansalliset olosuhteet;

toteaa, että vaikutustenarvioinneilla voi olla merkittävä tehtävä silloin, kun Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää muutoksia, joilla saattaa olla merkittävä vaikutus;

44. kehottaa komissiota edelleen edistämään tiedonvaihtoa EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistamista jäsenvaltioissa koskevista parhaista käytännöistä, kuten:

- tietotekniikan käytöstä hallinnollisen taakan vähentämiseksi,
- lupa- ja lisenssijärjestelmien yksinkertaistamisesta ja yhtenäistämisestä samalla, kun varmistetaan ympäristö- ja terveystandardien noudattaminen,
- seuranta- ja raportointivaatimusten yksinkertaistamisesta ja yhtenäistämisestä, mukaan lukien riskiin perustuva lähestymistapa, samalla, kun varmistetaan täytäntöönpanon ja valvonnan avoimuus ja tehokkuus;

45. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja panemaan täytäntöön kuulemismekanismin alue- ja paikallisviranomaisia varten lainsäädäntöprosessin aikana, ottamaan niiden näkemykset huomioon ministeritason neuvottelujen aikana ja vahvistamaan niiden roolia, kun EU:n lainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön;

46. kehottaa komissiota toimimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kaikkien viranomaisten kanssa, joiden vastuulla on EU:n lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja samalla neuvoo komissiota järjestämään seminaareja myös paikallisella tasolla EU:n lainsäädännön saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että sidosryhmille toimitetaan asiaa koskevaa tietoa yksinkertaisilla ymmärrettävillä keinoilla ilman välikäsiä;

47. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja toimeenpanemaan tarpeellisia, tehokkaita ja selkeitä menettelyjä alue- ja keskushallinnon parempaa yhteistyötä varten, jotta voidaan helpottaa prosessia lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tunnustamaan lainsäädäntöä käyttävien alueiden kasvavan roolin;
48. rohkaisee jäsenvaltioiden viranomaisia laatimaan virallisia strategioita lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta voidaan selkeästi määrittää alue- ja keskushallinnon tehtävät ja vastuualueet lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä paremmin ja nopeammin;
49. rohkaisee komissiota julkaisemaan mahdollisuuksien mukaan ohjeita direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä samanaikaisesti direktiivien julkaisun kanssa, jotta alue- ja keskushallinnot voivat ottaa ne huomioon ennen kuin jäsenvaltiot aloittavat prosessin niiden saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kyseisen prosessin toteuttamiseksi asianmukaisesti määräaikoja noudattaen;
50. kehottaa komissiota nopeuttamaan kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä koskevan kattavan ja vapaasti kaikkien saatavilla olevan julkisen tietokannan toteuttamista ja sisällyttämään tietokantaan tarvittaessa myös tiedot alueellisista vaihteluista;
51. katsoo, että sääntelyn parantaminen ei saisi johtaa sosiaalisten eikä ympäristöä ja laatua koskevien vähimmäisvaatimusten heikkenemiseen;
52. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä, ne eivät aseta luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille vaatimuksia, jotka ylittävät osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetun lainsäädännön nojalla annetut vaatimukset ja joista aiheutuu tarpeetonta hallinnollista raskautta erityisesti pk-yrityksille, jotka ovat Euroopan alueiden kestävä kehityksen eteenpäin vievä voima;
53. pyytää Euroopan komissiota parantamaan tiedottamista asioista, jotka koskevat saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja rikkomismenettelyjä, ja julkistamaan kyseiset tiedot ja asettamaan ne helposti saataville komission verkkosivuilla;
54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

I. Taustaa

1. Euroopan komissio on viime vuosina alkanut yhä enemmän kantamaan huolta yhteisön lainsäädännön laadusta, toisaalta sen selkeydestä ja saavutettavuudesta ja toisaalta sen tehokkuudesta ja kansalaisiin ja liiketoimintaan kohdistuvasta myönteisestä vaikutuksesta. Yleensä komissio kutsuu näitä päämääriä "sääntelyn parantamiseksi" tai "säädoskäytännön parantamiseksi".
2. Sääntelyn parantamisen tarkoituksena on itse asiassa nykyaikaisen, järkipärisen ja tehokkaan lainsäädännön etujen maksimointi samalla kun siitä aiheutuvat kustannukset vähennetään minimiin, jolloin voidaan varmistaa koko Euroopan unionin tuottavuuden, kasvun ja loppujen lopuksi myös työllisyyden korkea taso. Sääntelyn parantaminen kohdistuu koko päätöksentekoon, suunnittelusta täytäntöönpanoon ja soveltamisen valvontaan, alkaen toissijaisuusperiaatteen huolellisesta soveltamisesta.
3. Analysoidakseen tällä alueella jo tapahtunutta edistystä ja tarkastellakseen keskeisiä tulevaisuuden haasteita komissio antoi 14. marraskuuta 2006 neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon "Strateginen katsaus: sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa" (KOM(2006) 0689 lopullinen)¹.
4. Asiakirjassa kuvaillaan ensin nykytilannetta ja tuodaan sitten esille, mitä Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa on vielä tehtävää.
5. Euroopan komission olisi erityisesti saatava aikaan lainsäädännön yksinkertaistamista koskeva päivitetty ohjelma, jonka tarkoituksena on hallinnollisten rasitteiden keventäminen ja vaikutustenarviointien tehokkaampi tarkastaminen perustamalla vaikutustenarvioinneista vastaava riippumaton lautakunta komission puheenjohtajan alaisuuteen. Komissio aloittaa myös yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnan yleisen tehostamisen lisäämällä ennaltaehkäiseviä toimia ja seuraa täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa jo varhaisessa vaiheessa helpottaakseen keskeisten direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.
6. Neuvoston ja Euroopan parlamentin on laadittava entistä järjestelmällisemmin vaikutustenarviointeja kaikista huomattavista muutoksista komission ehdotuksiin ja asetettava etusijalle käsiteltävinä olevat yksinkertaistamishdotukset, kodifiointi ja vanhentuneen lainsäädännön kumoaminen.
7. Jäsenvaltioiden on kehitettävä ja sovellettava kuulemiskeinoja ja yksinkertaistamisohjelmia, jos sellaisia ei ole, ja edistettävä taloudellisten,

¹ Tiedonantoon on liitetty sääntely-ympäristön yksinkertaistamista koskeva asiakirja (KOM(2006)0690 lopullinen) ja hallintomenojen määrittämistä ja hallinnollisen rasituksen keventämistä koskeva asiakirja (KOM(2006)0691 lopullinen), joista tehdään kaksi erillistä valiokunta-aloitteista mietintöä.

yhteiskunnallisten ja ympäristövaikutusten aiempaa järjestelmällisempää arvioimista ja yhteisön oikeuden parempaa soveltamista.

8. Lisäksi Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on käynnistettävä laaja strategia hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi. Koska hallinnolliset rasitteet johtuvat sekä yhteisön oikeudesta että jäsenvaltioiden lainsäädännöstä, komissio ehdottaa, että keväällä 2007 kokoontuva Eurooppa-neuvosto asettaa yhteiseksi tavoitteeksi hallinnollisten rasitteiden vähentämisen 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vastaavia toimenpiteitä kansallisella tasolla.

II. Mietintöluonnoksen pääkohdat

1. Tiedonanto tarjoaa Euroopan parlamentille hyvän tilaisuuden tuoda esille joitakin pääkohtia paremman sääntelyn toteuttamisesta. Tulevan mietintöluonnoksen lähtökohdaksi voitaisiin ottaa seuraavat seikat:
 - Vaikutustenarviointia varten perustettava vaikutustenarviointilautakunta: on äärimmäisen tärkeää, että tämä elin, joka tarjoaa neuvoja ja tukea korkealaatuisen vaikutustenarviointikulttuurin kehittämiseksi komissiossa, toimii riippumattomana päätöksentekuelimistä. Tämä ei kuitenkaan välttämättä merkitse, että vaikutustenarviointeja voisivat suorittaa vain ulkopuoliset asiantuntijat, jotka eivät kuulu Euroopan unionin toimielimiin¹. Tärkeää on myös, että vaikutustenarviointilautakunta auttaa kehittämään yhteiset menettelytavat kaikkia vaikutustenarviointeja varten;
 - Vaikutustenarviointi, joka liittyy kolmanteen pilariin sisältyviin aloitteisiin: jäsenvaltioilta ei pidä vain odottaa vaikutustenarviointia poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla tehdyistä aloitteista (ks. EU:n perustamissopimuksen 34 artiklan 2 kohta), vaan ne on velvoitettava siihen (vaikka komissio ei voikaan virallisesti asettaa jäsenvaltioille velvoitteita);
 - Kielen selkeys: tehdessään lainsäädäntöaloitteita komissio ei saisi käyttää epäselviä ja tarpeettomia ilmaisuja, vaan mieluummin yksinkertaista ja ymmärrettävää kieltä siten, että terminologinen tarkkuus ja oikeusvarmuus säilyvät; varsinkin käsittämättömistä lyhenteistä ja tarpeettomien johdanto-osan kappaleiden liiallisesta käytöstä on luovuttava;
 - Suojelun taso: sääntelyn parantamisen yhteydessä on varmistettava suojelun tarkoituksenmukainen taso ja oikeusvarmuus. Sääntöjen ja sääntelyn aiottu tarkoitus on otettava huomioon arvioitaessa niiden kustannuksia;
 - Euroopan parlamentin rooli: todettakoon, että sääntelyn parantamiseen on kuuluttava aina se, että Euroopan parlamentti osallistuu täysimääräisesti sekä toimielinten väliseen keskusteluun että kyseisen prosessin kohteena olevan lainsäädännön hyväksymiseen lainsäätäjäkumppanina; on myös otettava

¹ Katso kuitenkin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät 8.–9. maaliskuuta 2007, kohta 21.

huomioon, että Euroopan parlamentti voi aina arvioida hyväksyttävänä olevan oikeudellisen välineen (asetus, direktiivi tai päätös) sopivuutta;

- Komission rooli: valvoessaan, miten jäsenvaltiot soveltavat yhteisön oikeutta, komission on vaadittava (ei kehotettava) jäsenvaltioita laatimaan "vastaavuustaulukoita" erityisesti siksi, että voitaisiin tarkistaa kunkin jäsenvaltion käyttämä menetelmä saattaa direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä; sen vuoksi komissio voisi kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön yhteisen vertailumenetelmän;
- Komitologiamenettelyn kehittyminen: komitologiamenettelyn uudet säännöt¹, joiden avulla Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat tehostaa komissiolle myönnetyn täytäntöönpanovallan tarkastamista, ovat myös keino yksinkertaistaa yhteisön oikeutta, koska niillä voidaan siirtää sääntelyvaltaa epäolennaisten ja teknisten yksityiskohtien osalta laajamittaisesti komissiolle, jolloin Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat keskittää lainsäädäntötoimintansa olennaisempiin säädöksiin.

¹ Katso neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/512/EY, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2006.

6.6.2007

TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

sääntelyn parantamisesta Euroopan unionissa
(2007/2095(INI))

Valmistelija: Gunnar Hökmark

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. tukee komission tavoitetta parantaa lainsäädännön laatua ja vähentää hallinnollista taakkaa; uskoo, että komission tiedonannossaan esittelemiä toimenpiteitä voidaan pitää selkeänä ja jatkuvana sitoutumisena tämän tavoitteen toteuttamiseen, mutta uskoo, että monilla aloilla tarvitaan vielä suurempia ponnisteluja sen varmistamiseksi, että sisämarkkinalainsäädännöstä saadaan mahdollisimman suuret taloudelliset edut;
2. kannattaa periaatteisiin perustuvaa lainsäädäntöä ja keskittymistä määrän sijasta laatuun; katsoo, että lainsäädännön laadun parantamisesta käytävä keskustelu on hyvä tilaisuus tarkastella lainsäädäntöä prosessina, jolla halutaan saavuttaa selkeät poliittiset tavoitteet sitouttamalla kaikki sidosryhmät prosessin kaikkiin vaiheisiin aina valmistelusta täytäntöönpanoon saakka ja ottamalla ne mukaan prosessiin;
3. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä Lamfalussyn prosessista ja erityisesti sääntelijän ja markkinoimijoiden vuoropuhelusta saadut kokemukset ovat arvokas esimerkki dynaamisesta lainsäädäntömenettelyä ajatellen;
4. katsoo, että Lamfalussyn prosessi on käyttökelpoinen mekanismi; pitää valvontakäytäntöjen lähentämistä erittäin tärkeänä; pitää myönteisenä kolmannen tason komiteoiden työskentelyä asiassa ja yhtyy niiden kehotuksiin asianmukaisten välineiden luomisesta; uskoo, että valvojien liikkumavaran avulla voidaan keventää huomattavasti lainsäädännön teknisiin yksityiskohtiin liittyvää kuormitusta ja tuottaa asianmukaisia sääntöjä dynaamisille markkinoille; korostaa kuitenkin, että tällä ei voida poistaa poliittista vastuuta lopullisten tavoitteiden saavuttamisesta; kehottaa lainsäätäjiä

seuraamaan prosessia tarkasti ja vaatii ottamaan parlamentin lainsäädäntöoikeudet täysipainoisesti huomioon;

5. kehottaa komissiota esittelemään vuosittain saavutuksensa ja ponnistelunsa hallinnollisen taakan vähentämistavoitteiden saavuttamisessa;
6. katsoo, että komission olisi tarkasteltava vireillä olevan lainsäädännön relevanssia jatkuvasti eikä pelkästään aina toimikautensa alussa ja että sen olisi peruutettava ehdotukset, jotka eivät ole enää relevantteja ja kiinnitettävä huomiota erityisesti niihin ehdotuksiin, jotka ovat jo jonkin aikaa odottaneet ratkaisuaan;
7. pitää myönteisenä komission ilmoitusta niiden 68 ehdotuksen peruuttamisesta, joiden se ei katso olevan johdonmukaisia Lissabonin strategian tavoitteiden ja lainsäädännön laadun parantamisen periaatteiden kanssa, mutta pahoittelee, että komissio on peruuttanut myös ehdotuksen direktiiviksi eurooppalaisen keskinäisen yhtiön perussäännöstä, vaikka se on eräs keskeinen tekijä Lissabonin strategiassa; kehottaa siksi komissiota hyväksymään aloitteen ennen vuoden 2007 loppua, jotta voidaan laatia eurooppalaisen keskinäisen yhtiön ja eurooppalaisen yhdistyksen perussääntö;
8. myöntää, että neuvoston ja parlamentin on harkittava laajojen tarkistustensa vaikutusta komission vaikutustenarviointeihin; korostaa, että tarvitaan kustannus-hyötyanalyyssejä, jotka korostavat sääntelyn kustannusrakenteita, kun direktiivejä pannaan täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä ja muutetaan yritysten ja ihmisten toimintaympäristön sääntelykehystä; vaatii soveltamaan avoimuutta ja riippumatonta valvontaa lainsäätäjien poliittisten painopisteidensä mukaisesti suorittamissa vaikutustenarvioinneissa ja toimien ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten analysoinnissa;
9. pahoittelee jäsenvaltioiden tapaa hioa lainsäädäntöä liiaksi ja pyytää komissiota selvittämään, mihin lisätoimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä sen estämiseksi, kansalaisten oikeus suoraan toimintaan mukaan lukien; kehottaa tekemään seurantatoimina vaikutustenarviointeja, joilla analysoidaan päätösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja paikallistasolla; kannattaa asianmukaisen sääntelyn yleistymistä;
10. palauttaa mieliin raukeamislausekkeiden harkitun käytön merkityksen sen varmistamisessa, että lainsäädäntö säilyy relevanttina;
11. kannustaa komissiota tutkimaan vaihtoehtoja lainsäädännölle sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi, itsesääntely ja kansallisten määräysten vastavuoroinen tunnustaminen mukaan luettuna, mutta korostaa, että tämä ei saa estää parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien suorittamaa demokraattista valvontaa; korostaa, että yhteisön säännökset on nähtävä kansainvälisen kilpailun ja maailmanlaajuisten markkinoiden osana;
12. korostaa, että yksinkertaistamista tarvitaan myös komission suhteessa kansalaisiin esimerkiksi julkisten hankintojen, rahoituspalvelujen, tutkimusohjelmien, valtiontukea koskevien määräysten ja tukihakemusten yhteydessä;

13. pitää myönteisenä kevään 2007 Eurooppa-neuvoston päätelmiä lainsäädännön laadun parantamisesta ja varsinkin päätöstä vähentää yhteisön lainsäädännön pk-yrityksille aiheuttamaa hallinnollista kuormitusta 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä; kannattaa erityisesti neuvoston päätöstä pyytää jäsenvaltioita asettamaan kansallisia tavoitteita vuoteen 2008 mennessä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään yhdenmukaisia seurantamenetelmiä, jotta varmistetaan jäsenvaltioiden toimien tehokkuus kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;
14. vaatii, että parlamentille tiedotetaan määräajoin komission puheenjohtajan alaisuudessa toimivan vaikutustenarvioinneista vastaavan lautakunnan päätöksistä, jotta varmistetaan kyseisten kahden toimielimen avoin vuoropuhelu.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Säätelyn parantaminen Euroopan unionissa
Menettelynumero	2007/2095(INI)
Asiasta vastaava valiokunta	JURI
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ECON 26.4.2007
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)	
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Gunnar Hökmark 24.1.2007
Alkuperäinen valmistelija	
Valiokuntakäsittely	8.5.2007 4.6.2007
Hyväksytty (pvä)	5.6.2007
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gabriele Albertini, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, David Casa, Manuel António dos Santos, Jan Christian Ehler, Jill Evans, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Dariusz Maciej Grabowski, Friedrich Hoppenstedt, Sophia in 't Veld, Piia-Noora Kauppi, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Joop Post, John Purvis, Alexander Radwan, Dariusz Rosati, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Cristian Stănescu, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Sahra Wagenknecht
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Katerina Batzeli, Harald Ettl, Ján Hudacký, Werner Langen, Maria Petre, Gianni Pittella, Andreas Schwab
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Anna Ferreira
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	

6.6.2007

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

Euroopan unionin paremman sääntelyn strategisesta tarkastelusta
(2007/2095(INI))

Valmistelija: Miroslav Ouzký

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. tukee voimakkaasti parempaa sääntelyä koskevaa prosessia EU:n lainsäädännön tehokkuuden, vaikuttavuuden, yhdenmukaisuuden, vastuullisuuden ja avoimuuden parantamiseksi; korostaa kuitenkin, että tällaisen prosessin pohjana on oltava seuraavia ennakkoehtoja:
 - (i) neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin täysimääräinen ja yhteinen osallistuminen;
 - (ii) kaikkien sidosryhmien, myös kansalaisjärjestöjen, laaja ja avoin kuuleminen;
 - (iii) yhteisön elinten vastuullisuuden lisääminen lainsäädäntöprosessissa ja prosessin yleisen avoimuuden lisääminen erityisesti tekemällä neuvoston kokouksista julkisia, kun neuvosto käyttää lainsäädäntövaltaa;
 - (iv) taloudelliset, sosiaaliset, ympäristöön liittyvät ja terveydelliset näkökohdat on otettava yhtäläisesti huomioon kaikissa yksinkertaistamista koskevissa arvioinneissa, joita ei tule rajoittaa vain lyhyen aikavälin tavoitteisiin;
 - (v) yksinkertaistamisprosessi ei missään tapauksessa saa johtaa nykyiseen lainsäädäntöön sisältyvien standardien madaltamiseen;

2. kannattaa periaatteessa käsiteltävänä olevien yksinkertaistamisehdotusten nopeampaa hyväksymistä, mutta pitää tarpeellisena arvioida tapauskohtaisesti, onko ehdotuksella laajempia vaikutuksia, jolloin lisäaika on perusteltua;
3. pitää myönteisenä tavoitetta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön hallinnollisen taakan vähentämisestä 25 prosentilla; katsoo, että tämän tavoitteen tuloksena lainsäädännön olisi oltava järkevämpää, tehokkaampaa ja käyttäjäystävällisempää, mikä keventää pk-yritysten tarpeetonta taakkaa ilman, että nykyisen lainsäädännön korkeasta tasosta tingitään;
4. kehottaa komissiota valmistelemaan yhteistyössä neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa yhteisön toimielinjärjestelmän uudistuksen, joka lisää varojen säästämistä ja helpottaa yhteistyötä paremman tai järkevämmän sääntelyn varmistamiseksi;
5. vaatii komissiota kiinnittämään enemmän huomiota yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon ja sen valvontaan sekä kehittämiseen osana paremman sääntelyn prosessia;
6. kehottaa komissiota ottamaan sääntelyn parantamiseksi jatkossa tekemässään työssä huomioon tulokset Euroopan parlamentin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan teettämästä yksinkertaistamisprosessia koskevasta tutkimuksesta "EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistaminen"¹;
7. on huolissaan useiden riippumattomien tutkimusten tuloksista², joiden mukaan komission pääosastot eivät täysin noudata komission suuntaviivoja vaikutustenarvioinneista, taloudellisten vaikutusten arviointia ja mittaamista on korostettu ympäristöllisten, sosiaalisten ja kansainvälisten vaikutusten kustannuksella, lainsäädännön kustannuksia on arvioitu paljon enemmän kuin niiden hyötyjä ja lyhyen aikavälin tarkastelu jättää varjoon pitkän aikavälin tarkastelun; pitää myönteisenä sitä, että komissio aikoo perustaa vaikutustenarvioinneista vastaavan lautakunnan ja ottaa käyttöön komission vaikutusten arviointijärjestelmän ulkoisen arvioinnin, joiden pitäisi yhdessä varmistaa, että edellä luetellut toistuvat puutteet voidaan lopultakin poistaa;
8. tukee EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistamisesta tehdyn tutkimuksen johtopäätöksiä siitä, että vaikutustenarvioinnilla voi olla keskeinen tehtävä paremman sääntelyn varmistamisessa ja että joidenkin vaikutustenarviointien laatua on parannettava; kehottaa komissiota varmistamaan:
 - että näiden arviointien tekemiselle annetaan riittävästi aikaa ja asianmukaiset määrärahat,

¹ 1P/A/ENVI/ST/2006-45.

² Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (2004): Kestävä kehityksen huomioon ottaminen vuotta 2003 koskevissa Euroopan komission yhtenäisissä vaikutustenarvioinneissa.

Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (2005): Hyvässä ja pahassa – EU:n paremman sääntelyn toimintaohjelma ja ympäristö.

Euroopan ympäristön ja kestävän kehityksen neuvoa-antava toimikunta (2006): Euroopan komission toimien vaikutustenarvioinnit: saavutukset ja näkymät.

- että vaikutustenarvioinneissa käsitellään yhtäläisesti taloudellisia, sosiaalisia, ympäristöllisiä ja terveydellisiä näkökohtia sekä lyhyellä että pidemmällä aikavälillä,
 - että vaikutustenarvioinneissa käsitellään toimenpiteiden kustannusten lisäksi myös sen kustannuksia, että ympäristöön, kansanterveyteen ja elintarvikkeisiin liittyviin kysymyksiin ei puututa,
 - kaikkien sidosryhmien avoimuuden ja osallistumisen,
 - että vaikutustenarviointien ala on riittävän laaja ja että niissä otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset kansalliset olosuhteet;
 - toteaa, että vaikutustenarvioinneilla voi olla merkittävä tehtävä silloin, kun Euroopan parlamentti tai neuvosto esittävä vaikutuksiltaan merkittäviä muutoksia;
9. kehottaa komissiota edelleen edistämään tiedonvaihtoa EU:n ympäristöpolitiikan yksinkertaistamista jäsenvaltioissa koskevista parhaista käytännöistä, kuten:
- tietotekniikan käytöstä hallinnollisen taakan vähentämiseksi,
 - lupa- ja lisenssijärjestelmien yksinkertaistamisesta ja yhtenäistämisestä samalla, kun varmistetaan ympäristö- ja terveystandardien noudattaminen,
 - seuranta- ja raportointivaatimusten yksinkertaistamisesta ja yhtenäistämisestä, mukaan lukien riskiin perustuva lähestymistapa, samalla, kun varmistetaan täytäntöönpanon ja valvonnan avoimuus ja tehokkuus;
10. on tietoinen siitä, että unionin lainsäädäntötyötä voitaisiin tehdä systemaattisemmin; kehottaa sen vuoksi komissiota harkitsemaan uudelleen työskentelymenetelmiään ja organisaatiotapaansa niin, että se voi käsitellä eri asioita laaja-alaisemmin pitäen keskeisenä tavoitteena yhtenäisyyden parantamista, mahdollisten synergioiden käyttämistä ja epäjohtonmukaisuuksien välttämistä;

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Säätelyn parantaminen Euroopan unionissa	
Menettelynumero	2007/2095(INI)	
Asiasta vastaava valiokunta	JURI	
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ENVI 26.4.2007	
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)		
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Miroslav Ouzký 27.3.2007	
Alkuperäinen valmistelija		
Valiokuntakäsittely	7.5.2007	5.6.2007
Hyväksytty (pvä)	5.6.2007	
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 52	–: 0
	0: 0	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Jill Evans, Matthias Groote, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Urszula Krupa, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Antonia Parvanova, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Guido Sacconi, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber, Glenis Willmott	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Alfonso Andria, Iles Braghetto, Kathalijne Maria Buitenweg, Umberto Guidoni, Erna Hennicot-Schoepges, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Claude Turmes	
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)		
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	...	

25.6.2007

ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

sääntelyn parantamisesta EU:ssa
(2007/2095(INI))

Valmistelija: Elspeth Attwooll

EHDOTUKSET

Aluekehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että sääntelyn parantaminen ei tarkoita pelkästään byrokratian vähentämistä, hallinnollisen rasituksen vähentämistä, nykyisen lainsäädännön yksinkertaistamista tai sääntelyn purkamista vaan myös sen varmistamista, että lainsäädäntöprosessiin otetaan mukaan kaikki asiaan liittyvät valtiolliset ja valtiosta riippumattomat toimijat kaikilla tasoilla ja että Euroopan unionin toimielinten ja kansallisten viranomaisten sekä alue- ja paikallisviranomaisten välille luodaan tiivis kumppanuus laadukkaan sääntelyn tarjoamiseksi,
 - B. ottaa huomioon, että sääntelyn parantamiseen on sitouduttava hallinnon kaikilla tasoilla, jotta hallinnollista rasitusta saataisiin yhtään kevennettyä,
 - C. ottaa huomioon, että paikallis- ja alueviranomaisten tehtäväksi usein lankeaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpano ja sen noudattamisen valvonta,
1. pyytää komissiota kuulemaan kaikkia asianomaisia sidosryhmiä, etenkin kansallisia sekä alue- ja paikallisviranomaisia, vaikutustenarvioinnin valmistelun yhteydessä, jotta paikalliset ja alueelliset vaihtelut voidaan asianmukaisesti huomioida, ja ilmoittamaan hyvissä ajoin vaikutustenarvioinnin tulokset parlamentille, alueiden komitealle ja kaikille asiaankuuluville alue- ja paikallishallinnon elimille;

2. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja panemaan täytäntöön kuulemismekanismin alue- ja paikallisviranomaisia varten lainsäädäntöprosessin aikana, ottamaan niiden näkemykset huomioon ministeritason neuvottelujen aikana ja vahvistamaan niiden roolia, kun EU:n lainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön;
3. kehottaa komissiota toimimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kaikkien viranomaisten kanssa, joiden vastuulla on EU:n lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja samalla neuvoo komissiota järjestämään seminaareja myös paikallisella tasolla EU:n lainsäädännön saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että sidosryhmille toimitetaan asiaa koskevaa tietoa yksinkertaisilla ymmärrettävillä keinoilla ilman välikäsiä;
4. kehottaa komissiota varmistamaan sääntelyä parantaessaan, että uudet säännökset ja niiden täytäntöönpano ovat johdonmukaisia, luotettavia, avoimia ja ymmärrettäviä sidosryhmien ja edunsaajien kannalta;
5. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja toimeenpanemaan tarpeellisia, tehokkaita ja selkeitä menettelyjä alue- ja keskushallinnon parempaa yhteistyötä varten, jotta prosessia lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä voidaan helpottaa, ja tunnustamaan lainsäädäntöä käyttävien alueiden kasvavan roolin;
6. rohkaisee jäsenvaltioiden viranomaisia laatimaan virallisia strategioita lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, jotta voidaan selkeästi määrittää alue- ja keskushallinnon tehtävät ja vastuualueet lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä paremmin ja nopeammin;
7. rohkaisee Euroopan komissiota julkaisemaan mahdollisuuksien mukaan ohjeita direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä samanaikaisesti direktiivien julkaisun kanssa, jotta alue- ja keskushallinnot voivat ottaa ne huomioon ennen kuin jäsenvaltiot aloittavat prosessin niiden saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kyseisen prosessin toteuttamiseksi asianmukaisesti määraaikoja noudattaen;
8. kehottaa komissiota nopeuttamaan kansallisia täytäntöönpanosääntöksiä koskevan kattavan ja vapaasti kaikkien saatavilla olevan julkisen tietokannan toteuttamista ja sisällyttämään tietokantaan tarvittaessa myös tiedot alueellisista vaihteluista;
9. katsoo, että sääntelyn parantaminen ei saisi johtaa sosiaalisten standardien sekä ympäristö- ja laatustandardien heikkenemiseen;
10. kannustaa jäsenvaltioiden viranomaisia laatimaan vastaavuustaulukoita ja muistioita saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä;
11. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä, ne eivät aseta luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille vaatimuksia, jotka ylittävät osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetun lainsäädännön nojalla annetut vaatimukset ja joista aiheutuu tarpeetonta hallinnollista rasitusta erityisesti pk-yrityksille, jotka ovat Euroopan alueiden kestävä kehityksen eteenpäin vievä voima;

12. kehottaa komissiota antamaan asetusten yhteydessä etukäteen täytäntöönpanoa koskevia ohjeita, joista on hyötyä jäsenvaltioille, alue- ja paikallisviranomaisille ja asiaan erikoistuneille laitoksille;
13. kehottaa neuvostoa, Euroopan parlamenttia ja komissiota käyttämään selkeämpää ja ymmärrettävämpää kieltä lainsäädäntötekstejä laadittaessa ja muutettaessa tulkintavirheiden ja tästä aiheutuvan myöhästyneen ja virheellisen kansalliseen lainsäädäntöön saattamisen ja täytäntöönpanon välttämiseksi sekä kannustaa kaikkia hallinnon tasoja käyttämään mahdollisuuksien mukaan selkeää kieltä, jota kansalaisten on helppo ymmärtää;
14. pyytää Euroopan komissiota parantamaan tiedottamista asioista, jotka koskevat saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja rikkomismenettelyjä, ja julkistamaan kyseiset tiedot ja asettamaan ne helposti saataville komission verkkosivuilla.

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa
Menettelynumero	2007/2095(INI)
Asiasta vastaava valiokunta	JURI
Lausunnon antanut valiokunta Ilmoitettu istunnossa (pvä)	REGI 26.4.2007
Tehostettu yhteistyö – ilmoitettu istunnossa (pvä)	
Valmistelija Nimitetty (pvä)	Elsbeth Attwooll 12.4.2007
Alkuperäinen valmistelija	
Valiokuntakäsittely	7.6.2007
Hyväksytty (pvä)	25.6.2007
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Stavros Arnautakis, Wolfgang Bulfon, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Marian Harkin, Jim Higgins, Filiz Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Tunne Kelam, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Maria Petre, Markus Pieper, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Grażyna Staniszevska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jan Březina, Brigitte Douay, Mojca Drčar Murko, Zita Pleštinská, László Surján
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	...

ASIAN KÄSITTELY

Otsikko	Säätelyn parantaminen Euroopan unionissa				
Menettelynumero	2007/2095(INI)				
Asiasta vastaava valiokunta Luvasta ilmoitettu istunnossa (pvä)	JURI 26.4.2007				
Valiokunnat, joilta on pyydetty lausunto Ilmoitettu istunnossa (pvä)	ALL 26.4.2007				
Valiokunnat, jotka eivät antaneet lausuntoa Päätös tehty (pvä)	AFET 8.5.2007	DEVE 5.6.2007	INTA 7.5.2007	BUDG 23.5.2007	CONT 3.5.2007
	EMPL 13.12.2007	ITRE 7.6.2007	IMCO 7.5.2007	TRAN 21.11.2006	AGRI 12.4.2007
	PECH 29.5.2007	LIBE 21.5.2007	AFCO 26.4.2007	FEMM 2.5.2007	PETI 25.6.2007
	CULT 7.5.2007				
Tehostettu yhteistyö Ilmoitettu istunnossa (pvä)					
Esittelijä(t) Nimitetty (pvä)	Katalin Lévai 19.12.2006				
Alkuperäinen esittelijä					
Valiokuntakäsittely	3.5.2007	26.6.2007			
Hyväksytty (pvä)	26.6.2007				
Lopullisen äänestyksen tulos	+: -: 0:	17 0 0			
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Carlo Casini, Bert Doorn, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Francesco Enrico Speroni, Gary Titley, Tadeusz Zwiefka				
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Sharon Bowles, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Gabriele Stauner, Jacques Toubon				
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)					
Jätetty käsiteltäväksi (pvä)	2.7.2007				
Huomautuksia (saatavilla vain yhdellä kielellä)	...				